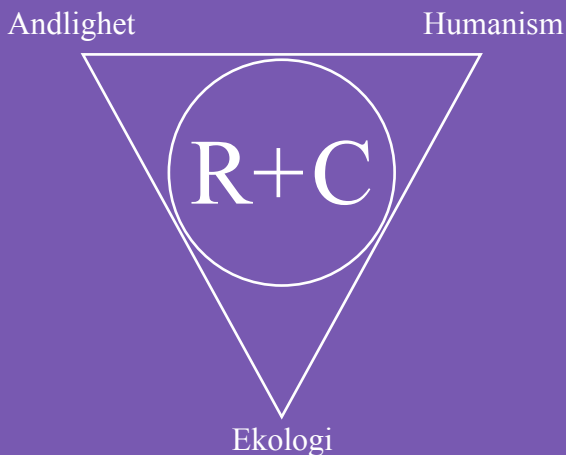

MANIFESTO

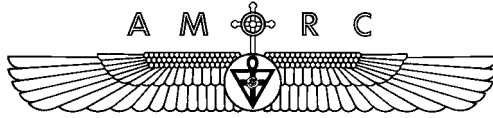
Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis 1614 - 2014

Salutem Punctis Trianguli !

År 1614 kom Rosenkorsarna ut ur anonymiteten genom att publicera *Fama Fraternitatis*. Fyra århundraden senare kallar vi, företrädarna för den Högsta Storlogen av den Antika Mystiska Orden av Rosenkorset, på kvinnor och män med goda intentioner, att tillsammans med oss arbeta för att mänskligheten ska försonas med sig själv, naturen och med det Gudomliga. Det är av den anledningen vi utkommer med denna *Appellatio* för att värna om andlighet, humanism och ekologi...

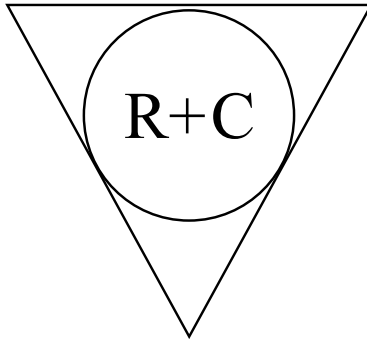

Så är det!

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTO

Appellatio
Fraternitatis Rosae Crucis

Första utgåva: Januari 2014

Alla rättigheter reserverade

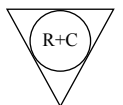
MANIFESTO

Kära läsare,

År 1614, för fyrahundra år sedan, gjorde ett mystiskt broderskap sig känt så gott som samtidigt i Tyskland, Frankrike och England, genom att publicera ett manifest med titeln *Fama Fraternitatis Rosae Crucis*. Vid den tiden frambringade texten många reaktioner, speciellt hos den tidens tänkare, filosofer och religionsledare, och särskilt hos den katolska kyrkan. I allmänna ordalag, kallade detta manifest till en Världsreform, inom religiösa så väl som politiska, filosofiska, vetenskapliga och ekonomiska områden. Enligt historiker var situationen vid denna tid högst kaotisk i många Europeiska länder, så till den grad att man talade öppet om en *européisk kris*.

Fama Fraternitatis följdes av ytterligare två manifest: *Confessio Fraternitatis* och *Det alkemiska bröllopet av Christian Rosenkreutz*, publicerade 1615 respektive 1616. Författarna av dessa tre manifest hävdade sig vara anslutna till Rosenkors-broderskapet och tillhörde en cirkel av mystiker kända som *Tübingen-cirkeln*. De var alla hängiva hermetism, alkemi och kabbala. Flera år senare, 1623, gjorde sig detta broderskap åter känt genom att sätta upp mystiska affischer på gatorna i Paris: ”Vi, ombud för Rose-Croix’ Högsta Kollegium, gör synligt och osynligt besök i denna stad genom den Högstes nåd ...”

Syftet med denna *Appellatio* är inte att lyfta fram historien om Rosenkors-Orden eller denna Ordens texter. Genom denna skrift önskar vi högtidlighålla fyrahundraårsjubiléet av utgivningen av *Fama Fraternitatis*, den historiska Rosenkors-Ordens grundläggande manifest. När vi säger ”historiska” är det därför att denna Ordens ursprung traditionsenligt spåras tillbaka till Mysterieskolorna i det antika Egyptens 18:e dynasti. Så som den kända Rosenkors-filosofen från 1600-talet, Michael Maier, skriver i en av sina böcker: ”Vårt ursprung är egypt-

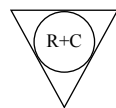

tiskt, brahmanskt, härstammande från Mysterierna av Eleusis och Samothrake, magerna av Persien, pytagoréerna och araberna.”

Trogna vår tradition, publicerade vi 2001 ett manifest med titeln *Positio Fraternitatis Rosae Crucis*, i vilket vi angav våra ståndpunkter angående mänsklighetens tillstånd och där vi framhöll dessa huvudsakliga områden: ekonomi, politik, teknologi, vetenskap, religion, moral och konst, etc., och inte att förglömma, mänsklighetens situation ur ett ekologiskt perspektiv. Detta manifest, som vissa historiker placerar i linje med de tre tidigare, har lästs av miljoner människor världen över och har redan för flera av dem varit grund till reflektion och meditation. I några länder har elever uppmanats att läsa det; i andra har det till och med gjorts tillgängligt för allmänheten i kommuner och nationella bibliotek; för att inte tala om alla dem som har lagt ut det på Internet.

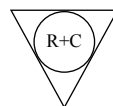
Fyra århundraden efter *Fama* och tretton år efter *Positio*, kände vi att det var nödvändigt att än en gång upprepa våra bekymrade tankar angående mänskligheten. Tiden går och den framtid som vi går till mötes årtionde efter årtionde, år efter år, är fortfarande ett stort bekymmer. ”Krisen” som det allmänt kallas, verkar ha blivit starkt befäst i många länder. Trots det är vi inte pessimistiska, inte heller apokalyptiska, angående framtiden. I *Rosenkors-profetiorna*, publicerad i december 2011, skrev vi angående detta tema: ”*Vi är optimistiska vad gäller framtiden... Under ytan, skapar denna besvärliga tid som vi genomgår, en ’nödvändig övergång’, vilken borde göra det möjligt för mänskligheten att transcendera och födas på nytt.*”

Som *Positio*, är inte *Appellatio* avsedd för en elit, utan för alla de människor som hör talas om dess utgivning och tar sig tid att läsa den. Några kommer att finna den tämligen alarmerande medan andra kommer att betrakta den som något utopisk. Den är absolut inte dogmatisk eller ideologisk. Genom den vill vi helt enkelt uttrycka idéer som varken är nya eller i sig själva originella, särskilt för Rosenkorsare, men som så som vi ser det, mer än någonsin uppmanar till noggrann efter-

tanke. Vi önskar att sända ut en appell för andlighet, humanism och ekologi, vilka enligt oss, är villkoren för att mänskligheten ska kunna pånyttfödas på alla plan och finna den lycka som den längtar efter.

A.M.O.R.C.s Högsta Råd

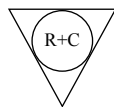

APPELL FÖR ANDLIGHET

Som vi ser det är den kris som drabbar många, om inte alla, länder inte bara social, ekonomisk och finansiell. Dessa områden uppvisar endast konsekvenser av en civilisation i kris, i ett vidare perspektiv. Uttryckt på ett annat sätt: det är mänskligheten som sådan som är i kris. Vilken kris? Fastän vi bemötte delar av denna fråga i *Positio*, känner vi att det är angeläget att nu återvända till den och grundligt bearbeta den. Vår filosofi och våra ideal leder oss till att se det som en plikt att engagera oss både som Rosenkorsare och som medborgare. Som sådana, och till motsats till vad som kanske har sagts om oss, har den vikt som vi lägger vid andlighet aldrig minskat vårt intresse för det materiella, inte minst eftersom det yttersta målet för vårt sökande alltid har varit att uppnå ett mästerskap i livet.

För det första anser vi att mänskligheten är i en andlig kris. Som vi ser det har detta obestridliga faktum två orsaker: de största religionerna som grundades århundraden tillbaka svarar inte längre på de existentiella frågor som kvinnor och män ställer sig idag. Deras doktriner liksom deras moral är inte anpassade för vår tid, vilket förklarar varför de överges mer och mer och därigenom skapas ett stort andligt vakuum som människor inte längre ens försöker fylla. På samma gång har samhället, i de så kallade utvecklade länderna, blivit mer och mer materialistiskt genom att det driver människor att söka lyckan genom materiella ägodelar och överdriven konsumtion. Denna trend har avsevärt ökat pengarnas makt och har snedvridit deras användning. De har gått från att vara ett medel, till att bli själva målet, något som man bara vill äga trots att de fristående från annat egentligen är "ett ingenting".

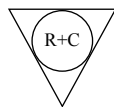
Betyder det att dagens religion inte har någon framtid? Innan vi svarar på den frågan, vill vi upprepa att vi respekterar religioner i allt det ädla de har att erbjuda sina anhängare som gör det möjligt

för dem att dagligen utöva sin tro. Men, som vi har sagt tidigare, samvete och mentalitet har utvecklats mycket sedan de uppkom och därför är deras trosbekännelse föråldrad i mångas, speciellt de ungas, ögon. Eftersom de stora religionerna inte varit kapabla till, inte vetat hur eller inte önskat att utveckla sina trossystem, tror vi att de är dömda att efterhand försvinna. Resultatet av det blir att allt som kommer att finnas kvar av religionerna är monument skapade för dem genom århundraden, och texter relaterade till dem, inklusive sådana som anses vara heliga, såsom Bibeln, Koranen, Upanishaderna, Tripitakan, etc.

Vad beträffar ämnet pengar, så är det inte fråga om att ta tillflykt till karikatyr eller demagogi. Som ett bytesmedel är pengarna en nödvändighet för att leva i ett samhälle. Vi behöver dem för att anskaffa vad som är nödvändigt för vårt materiella välbefinnande och för att tillfredsställa den legitima trivsel vår tillvaro kan erbjuda. Men över tid har de fått för stor betydelse, till den grad att de villkorar och styr praktiskt taget alla områden av mänsklig aktivitet. De har idag fått kult-status och skapar närmast den religion som troligen har det största antalet anhängare i världen. Olyckligtvis offerar vi varje dag de mest grundläggande etiska värderingarna (ärlighet, integritet, rättvisa, solidaritet, etc.) på dess altare, så att de mer än någonsin utgör ett medel för förfall.

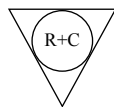
Tro inte genom det ovan nämnda att Rosenkorsare är för något *fattigdomslöfte* och att vi tror att materiellt välbefinnande är oförenligt med andlighet. Ända sedan människan framträdde på Jorden, har hon sökt att förbättra sina levnadsvillkor och att vara lycklig. Detta är en del av människans djupare natur och en aspekt av det vi kallar *evolution*. Det betyder inte att existensens mål är rikedom, men det är varken naturligt eller normalt att eftersträva fattigdom. Dessutom, det faktum att vara materiellt och finansiellt barskrapad gör inte en människa bättre i mänskliga termer och är inget kriterium för andlig utveckling, och det är för den delen inte heller det att vara rik.

Det är vår syn att den lycka som människan mer eller mindre medvetet strävar efter återfinns i balansen mellan det materiella och det andliga, och inte i uteslutandet av det ena eller det andra. Det är därför som en individ inte kan vara lycklig när hon koncentrerar sig enbart på andlighet så till den grad att hon berövar sig sitt legitima välbefinnande i livet. Detsamma gäller för var och en som gör materiella ägodelar till den enda grunden för sitt välbefinnande. Detta förklarar varför många människor som vi betraktar som framgångsrika är djupt olyckliga. De lider av en inre tomhet som *allt guld i världen* inte kan fylla. Vi är alla bekanta med uttrycket *pengar kan inte köpa lycka*, även om detta förvisso kan vara en bidragande faktor.

Om vi antar att en människa inte enbart är en kropp av materia som hålls vid liv genom fysiokemiska processer, utan att hon också äger en själ, kan vi också lätt förstå att den kräver en viss form av näring: andlighet. Men vad är andlighet? I enlighet med vad vi sagt tidigare, överskrider den religiositeten. Med andra ord är den inte begränsad till en tro på Gud och en viss religiös trosbekännelse, det spelar ingen roll hur aktningvärd den än må vara. Istället innebär den ett sökande efter en djupare mening med tillvaron och ett gradvist uppväckande av det bästa inom oss. Men detta sökande saknas till stor del idag, vilket förklarar det kaotiska tillstånd som världen är i och den förtvivlan som den har sjunkit ner i under de senaste decennierna.

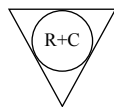
Majoriteten av alla människor, från alla länder och nationer, känner att de är i en mörk tunnel som ingen kan se vägen ut ur, inte ens de som leder och styr dem. Dessutom är de inte medvetna om att det ljus som de hoppas få se gry, bara kan komma från dem själva, och inte från en extern källa. Det för oss tillbaka till andligheten och behovet av att se till något annat än det materiella för att lösa de problem som mänskligheten nu ställs inför. Men du är kanske en av de som inte accepterar själens existens, och naturligtvis har du i så fall all rätt till det. Om så är fallet, tillåt oss att ställa följande frågor till dig, och ta dig gärna tid att besvara dem för dig själv:

- Vad tillskriver du det som vanligen kallas ”samvetets röst”?
- Hur förklarar du människans begåvning av goda egenskaper såsom vänlighet, generositet, empati och kärlek?
- Tror du innerst inne att de vackraste konstverken, antingen det är målning, skulptur, musik eller i annan form, enbart kommer från skaparens sinne?
- Hur förklarar du att millioner kvinnor och män världen över har upplevt klinisk död, och sedan återvänt till livet med minnet av vad de ”såg” och ”hörde” i vad vi allmänt kallar ”på andra sidan”?
- Tror du verkligen att om själens existens enbart var en illusion, att stora tänkare och filosofer som mänskligheten känner skulle ha erkänt den som en självklar sanning?

Varje mänsklig varelse äger helt säkert en själ. Så som vi ser det, är detta det som gör var och en av oss till en medveten levande varelse, med förmåga att tänka och uppleva sinnesrörelse. Den bättre delen av människan bor också i den. Om vi lever på denna Jord, är det just för att höja medvetenheten om dess egenskaper och uttrycka dem genom vårt omdöme och beteende. Olyckligtvis tillämpar alltför få människor, även troende, detta, vilket förklarar närvaron av illvilja, intolerans, själviskhet, avundsjuka, stolthet och hat samt allt som stammar ur detta i form av orättvisa, konflikter, ojämlikhet och lidande. Det är sant att elakhet bara existerar vid frånvaron av gott och enbart har rötter i mänskligt beteende. Därför är den varken en gärning av Gud eller djävulen, vilken aldrig har existerat – liksom heller inte de demoner som påstås tjäna honom.

Så, vad ifråga om Gud? I århundraden såg troende Gud som en antropomorfisk varelse, som satt någonstans i himlen och styrde över hela människosläktets öde. I ett försök att behaga och för att vinna Guds gunst, följde de och fortsätter att följa de rättesnören som religionerna hävdar och som de funnit underlag för i sina Heliga Böcker. Att

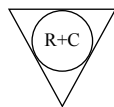

tro på Gud och att vara fäst vid en trosbekännelse, som sägs vara inspirerad av det Gudomliga, räcker uppenbarligen inte för att uppnå lycka. Annars skulle tusen och millioner troende världen över vara lyckliga, undantaget skulle vara ateisterna. Så är emellertid inte fallet. Det betyder att den lycka som varje människa strävar efter finns bortom religionen. Den bor i andligheten, såsom den definierats tidigare.

Innan vi ger dig vår uppfattning av Gud, låt oss tala om varför vi tror att det Gudomliga existerar och varför ateism, vilket är respektabelt i sig själv, är en missbedömning. Antingen vi är troende eller inte kan vi inte förneka universums existens. Det måste alltså, ur ett rationellt perspektiv, vara en effekt av en kreativ orsak. Då universum är styrt av lagar som vetenskapen själv beundrar, följer att denna orsak är mycket intelligent. Som en konsekvens: varför inte likställa det med Gud och i Gud se den absoluta och opersonliga Intelligens som är till vid Skapelsens ursprung? Vi kan erinra oss att universum från början bara var en punkt av energi i storlek av en atom, vilken potentiellt innehöll alla galaxer, stjärnor, planeter och himlakroppar som existerar idag, inklusive Jorden.

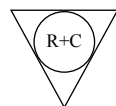
Den verkliga frågan vi kan och borde fråga oss själva angående Gud är därför inte om Gud existerar eller inte, utan på vilket sätt det Gudomliga ingriper i människors liv. Som vi ser det, gör det Gudomliga det i den grad som vi respekterar de lagar genom vilka det Gudomliga visar sig i universum, i naturen och i mänskligheten själv. Detta förutsätter ett studium av dessa lagar, något Rosenkorsare alltid har ägnat sig åt. Du kommer att notera att detta sätt att närma sig Gud och det Gudomligas roll i vår existens snarare har en vetenskaplig konnotation än en religiös. A.M.O.R.C. har aldrig tillbakavisat vetenskap, tvärtom. Det är av den grund som det internationella Rosenkors-universitetet, vilket A.M.O.R.C. stöttat ekonomiskt sedan början av 1900-talet, har en naturvetenskaplig sektion.

Mer än någonsin, är det tid för oss att röra oss från religion till andlighet, vilket helt klart betyder att ersätta det som enbart är en

Gudstro med kunskap om gudomliga lagar – alltså universella, andliga och naturlagar. Det välbefinnande vi söker, inklusive på det materiella planet, är att finna i denna kunskap och i den visdom som följer därav. Ett forntida Rosenkors-uttryck säger att *”det är från okunskap och enbart okunskap som människan måste befria sig”*. Att förbli okunnig är i sanning bland det värsta en människa kan göra mot sig själv, mot andra och sin omgivning. Okunnigheten är också grunden till olika former av vidskepelse som vanhedrar mänskligheten och hindrar den från att uppnå fullkomlighet. Så ge ditt liv en andlig riktning. Med andra ord, var inte bara ett levande ting utan var en levande själ.

Du undrar kanske över vår syn på sekularisering. Så länge som de klassiska eller moderna religionerna, österns eller västerns, grundas på dogmer och är strukturerade som autokratiska system, tror vi att en sekularisering är en absolut nödvändighet för att skydda samhället från varje form av teokratisk avvikelse. Med detta sagt hoppas vi att det kommer en tid när andlighet, som ett sökande efter kunskap och visdom, kommer att bli allmän praxis i det dagliga livet. Från och med då kommer politiken att bli ett med filosofin och därför inspirerad av *kärleken till visdom* så som det var under den grekiska civilisationens storhetstid. Låt oss minnas att denna integration framför allt annat var demokratins vagga och ursprunget till begreppet republik. Låt oss också erinra om att majoriteten av dess filosofer var spiritualister.

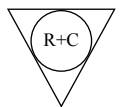

APPELL FÖR HUMANISM

Även om du inte ställer dig positiv till vår appell för andlighet, så vill vi be dig att visa humanism i ditt vardagsliv. Punkt 10 i *Rosencors-deklaration om de Mänskliga Skyldigheterna*, publicerad av A.M.O.R.C. september 2005, säger: *"Varje individ är skyldig att betrakta hela mänskligheten som sin familj, och att under alla förhållanden och på varje plats uppträda som en världsmedborgare. Detta är att göra humanismen till grund för sitt beteende och sin filosofi."* Om alla människor uppträdde så mot varandra skulle helt klart ordet *humanitet* inta sin fulla mening, vi skulle få en fullständig manifestation av broderskap på Jorden, ädelt och universellt manifesterat. Vi kunde då se fred härska mellan människor och nationer.

Men vad betyder det att *vara humanist*? För det första innebär det att betrakta alla människor som blodsbröder och systrar, och att skillnaden mellan människorna bara finns på ytan. Vi skriver inte under på den dogm som säger att all mänsklighet härstammar från ett och samma par, vilket för dem som tror på det Gamla Testamentet var Adam och Eva. Antingen det görs utifrån ett ontologiskt eller ett vetenskapligt perspektiv så är detta påstående ogrundat. Faktum är att ett sådant släktskapsband snabbt skulle ha lett till fysisk och mental degeneration. Som vi ser det har människan sitt ursprung i djurriket, vilket självt har undergått en extremt lång och långsam utvecklingsprocess av liv sedan sitt första framträdande på Jorden. Vi alla delar i vilket fall samma genuppsättning och det blod som rinner i våra ådror är i grunden det samma. Mer än att forma en gemenskap utgör vi själva mänskligheten.

Som du säkert vet, refererar några antropologer till tre, och till och med fyra, raser: vit, gul, svart och röd. Sedan flera år har denna distinktion övergetts inom vetenskapen, där man föredrar att använda det globala begreppet en mänsklig ras. Genom att göra det, hoppas de kanske att frånta rasister alla argument av en "fysiologisk" natur?

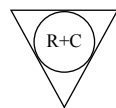

Även om det är fallet, är det inte nödvändigtvis rasistiskt att erkänna existensen av flera ”raser”, särskilt som det inte kan förnekas att alla européer, asiater och afrikaner är hominider med ganska tydliga morfologiska skillnader. Det är rasistiskt att tänka och att påstå att en ”ras” är överlägsen andra, särskilt den vi själva tillhör. Faktum kvarstår att en sann humanist menar att alla människor är de många cellerna i en och samma kropp – mänskligheten.

Många människor tenderar att föredra dem som tillhör samma ”ras”, har samma nationalitet, delar samma politiska åsikt eller följer samma religion, därför att detta är bekvämt och skapar trygghet. Likafullt är detta ingen anledning till att avvisa andra eller, ännu värre, att hata dem. En humanist värd namnet respekterar alla olikheter förutsatt, så klart, att dessa inte underminerar allas vår värdighet eller integritet. Men andra ord visar han eller hon tolerans och uppträder inte som om hon eller han är eller känner sig överlägsen. Detta är ett tecken på förstånd eftersom intolerans, i vilken form som helst, generellt är ett uttryck för dumhet och/eller högfärd. Olyckligtvis är denna svaghet, eller brist för att vara mer exakt, en av de vanligaste, vilket förklarar varför det existerar så många konflikter mellan människor.

I fråga om tolerans, kan vi minnas att A.M.O.R.C.s motto är: *”Största möjliga tolerans inom största möjliga frihet.”* Detta förklarar varför vi har kristna, judar och muslimer etc. bland oss, tillsammans med människor som inte följer någon religion alls. Några är till och med ateister, som ändå uppskattar vår Ordens accepterande natur. Dessutom har den alltid inkluderat män och kvinnor av alla kategorier och med olika, ibland till och med motsatta, politiska åsikter. Om Rosenkorsarna trots sina olikheter är kapabla att visa ömsesidig respekt inför varandra och upprätthålla harmoniska relationer, varför skulle då inte mänskligheten också kunna vara det?

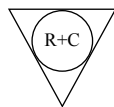
Du känner troligen till Jesu budord: *”Älska din nästa”* vilket han förklarar genom att säga att vi inte ska göra mot andra vad vi inte önskar att andra gör mot oss. Antingen vi är ateist eller troende och i det

senare fallet vilken religion vi än följer, kan vi inte förneka att detta budord enbart summerar det ideala beteende som vilken som helst individ borde uttrycka i relation till andra. Och även om vi är fria till att i Jesus varken se en andlig mästare eller messias, eller den frälsare som vördas inom kristendomen, så borde var och en av oss i varje fall erkänna att han var en exceptionell humanist och att han revolutionerade sin tids seder och bruk, genom att förespråka solidaritet och fred, till den grad att mana människorna till att älska sina fiender.

Dagens samhälle har blivit alltför individualistiskt, i meningen att ”var och en är sig själv närmast” har blivit kultur. Under de kombinerade effekterna av materialism och de sociala och ekonomiska kriserna som världen har upplevt under flera decennier, tenderar fler och fler människor att enbart tänka på sin egen personliga välfärd och visar likgiltighet inför andras. En sådan attityd distanserar medborgare från varandra och bidrar till ett avhumaniserat samhälle. I tillägg till detta kommer det faktum att tidigare sätt att kommunicera har blivit ersatta med media som gör att vi inte längre tar oss tid att verkligen prata med dessa i våra nära relationer eller med våra grannar. Ändå skryter vi med att vi har många (virtuella) vänner på det och det sociala nätverket. Vilken paradox detta är! Låt oss igen lära att talas vid genom fysiska möten med andra, hjärta till hjärta, om inte från själ till själ.

Det står i *Positio*: ”Vi konstaterar att skillnaden mellan de rikaste länderna och de fattigaste inte upphör att växa. Man kan se samma fenomen i varje land mellan de mest utblottade och de mest gynnade.” Situationen har blivit ändå värre sedan dess. Ingen humanist kan försona sig med denna situation, särskilt som fattigdom och misär inte är ett öde utan resultatet av dålig förvaltning av naturresurser och produkter i den lokala, regionala, nationella och internationella ekonomin. Med andra ord är detta ett resultat av mänsklig egoism och brist på solidaritet. Och ändå är, antingen nationerna inser det eller inte, deras överlevnad mer än någonsin beroende av deras förmåga att dela och samarbeta, inte bara mellan medborgare i landet utan också mellan länder. I mystiska termer skulle vi säga att, som ett resultat av

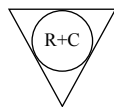

globalisering, är deras respektive karma sammanbundet på ett sådant sätt att ingen nation nu kommer att kunna blomstra på lång sikt utan att ta hänsyn till dem som fortfarande är behövande.

Så som vi har refererat till globalisering, tror vi att den är irreversibel och det är därför meningslöst att motarbeta den. Sedan mänskligheten dök upp på Jorden, har den vidgat området för sitt agerande och sina relationer, först från en klan till en annan, sedan från en by till en annan, ett land till ett annat och slutligen från en kontinent till en annan. Med utvecklingen av transporter har världen blivit till ett land. Detta är en naturlig utveckling som vi borde vara glada över då det är en bärare av ömsesidig förståelse och fred mellan folk. Men denna process är bara i sin begynnelse och den har stött på olikheter i kultur, mentalitet, ekonomiska och politiska system, som fortfarande förvärrar ojämlikhet. Därför tror vi att globaliseringen behöver gå fortare och ges en humanistisk riktning, så att den blir fördelaktig för allas välfärd.

Låt oss nu ta upp ett helt annat ämne. Individualism är inte det enda hindret för humanism, så som Rosenkorsare föreställer och önskar sig den. Där finns också den betydelse som maskiner har fått genom mekanisering och robotisering i olika industriprocesser. Medan maskinerna borde inskränkas till att hjälpa människor med de mest ansträngande uppgifterna, har de kommit att ersätta dem med effektivisering och lönsamhet som motiv. Sådan överdriven användning av maskiner inom samhället har bidragit till att inte bara avhumanisera det, men också att öka det sociala problemet med arbetslöshet. Det har därför blivit angeläget att återinsätta människor på maskiners plats där detta är möjligt och att bryta oss ur den materialistiska dogm som säger att *tid är pengar*.

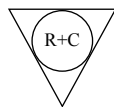
Men människor är inte bara blodsbröder och systrar, oberoende av "ras". De är också själsfränder komna ur samma andliga källa, den Universella Själens. Den enda skillnaden mellan dem är deras nivå av inre utveckling, eller den grad till vilken de har nått medvetenhet om sin egen gudomliga natur. Vi kan tillägga att vi har uppfattningen

att varje individ reinkarnerar så många gånger som det behövs för att uppnå denna nivå av medvetenhet och når det stadiet av visdom som vi har möjlighet att manifesteras på Jorden. Om du accepterar denna princip, eller snarare denna lag, inser du att de olikheter som finns mellan individer vad gäller mognad, skarpsinne, känsla av ansvar och humanism, i huvudsak är beroende av det faktum att några har levt genom fler inkarnationer än andra. Utifrån detta perspektiv är ingen människa överlägsen någon annan; några är bara mer andligt utvecklade.

Även om han eller hon inte tror på Gud, behöver humanisten tro på mänskligheten och dess förmåga att överträffa sig själv och visa sin bättre natur. Det är sant att när vi ser tillbaka på mänsklighetens historia och på dess nuvarande situation, kan vi känna att människor är fundamentalt individualistiska och att de är förutbestämda till att skada varandra som ett resultat av sina svagheter och misslyckanden. Men bakom det yttre har de utvecklats en hel del när det gäller medvetenhet. Världen över reser sig fler och fler människor upp mot orättvisa och ojämlikhet, demonstrerar mot krig till förmån för fred, fördömer diktatur och andra totalitära regimer, kallar till ökad medmänsklighet, hjälper de utsatta och engagerar sig i naturvård, etc. De gör det därför att varje människa, under själens impuls, strävar, som Platon sade, mot det goda, det vackra och det sanna. Var och en av oss måste helt enkelt bli medveten om detta och agera därefter.

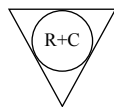
Genom historien, har människor visat kapacitet att utföra extraordinära saker när de tar fram den mänskliga naturens mest ädla och uppfinningsrika sidor. Antingen det är i området arkitektur, teknologi, litteratur, vetenskap, konst eller i relationer mellan medborgare i ett land, har de uppvisat intelligens, kreativitet, känslighet, solidaritet och medmänsklighet. Denna observation är trösterik i sig själv därför att det bekräftar att människor är benägna att göra gott och arbeta för allas lycka. Det är just därför man behöver vara humanist och ha tro på sig själv.

APPELL FÖR EKOLOGI

Som vi ser det, kan du inte vara humanist utan att vara miljövän. Hur kan man vilja att alla människor ska vara lyckliga utan att bry sig om bevarandet av den planet man lever på? Fast var och en av oss vet att den är i fara och att mänskligheten till stor del är ansvarig för detta så förekommer fortsatt: olika typer av föroreningar, förstörelse av ekosystem, ökande avskogning och utrotning av djurarter etc. Den stora majoriteten av forskare är överens om att människans agerande bär ansvaret för den globala uppvärmningen och om inte orsaken till så i alla fall medverkande till dess ökning, särskilt genom utströmningen av växthusgas. Dessutom har många forskare kopplat samman denna uppvärmning med ökningen av antalet stormar och alla slags naturkatastrofer, med förlust av människoliv och materiell ödeläggelse som resultat. Hur som helst är det uppenbart att om inget närmast omedelbart ingripande görs på ett globalt plan för att sätta stopp för det förkastliga som vi utsätter vår planet för så kommer den att bli obeboelig för miljarder människor, ja kanske för hela mänskligheten.

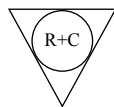
Bland forntida civilisationer, ansågs Jorden vara Modern till allt levande och var föremål för en Moder Jord-dyrkan. Nuförtiden har bara urbefolkningar, som Australiens aboriginer, indianer i Amazonas och afrikanska pygméer för att nämna de mest välkända, bevarat detta förhållningssätt. Dagens människor har kommit att se Jorden mest som en källa för olika slag av ekonomisk vinning och exploaterat den så till den grad att det står bortom allt förnuft och är till skada för dess hälsa. När vi använder ordet *hälsa* när vi talar om vår planet är det därför att det är självklart för oss att Jorden är levande och till och med medveten. Man behöver bara betänka den livskraft den uppvisar i naturen och den intelligens som den uttrycker genom varierande riken, för att inte nämna allt som utgör dess skönhet. Detta är så sant att även en ateist kan "avguda den" och anse den vara ett mästerstycke till Skapelse.

Enligt forskare, uppstod Jorden för cirka fyra och en halv miljarder år sedan, liv uppstod för cirka fyra miljarder år sedan och hominider för runt tre millioner år sedan. Men på mindre än ett århundrade har vi gjort sådana ingrepp att dess framtid, så väl som vår egen, är hotad, så till den grad att dess fortsatta existens är ett ämne vid internationella toppmöten. Olyckligtvis förblir dessa toppmöten teoretiska och omvandlas till samstämmiga beslut som är långt ifrån tillräckliga för att komma till rätta med situationen. A.M.O.R.C. är angelägen om att bidra till att höja medvetenheten på området ekologi, och publicerade 2012 en *vädjan för andlig ekologi*, vilken lästes upp för den Brasilianska senaten under *Earth Summit* i Rio. Andra seminarier av detta slag har ägt rum i olika länder, men de tillkännagivna besluten framstår som löjväckande i ljuset av situationen och fortsätter vara källor till konflikter mellan olika socioekonomiska intressen.

Majoriteten av utvecklade länder, inklusive de rikaste i världen, har blivit det genom att främja ekonomi på bekostnad av ekologi. Det är uppenbart att om utvecklingsländerna följer samma ekonomiska modell, som är grundad på överproduktion och ökande konsumtion, kommer de miljömässiga problem som vi står inför att förvärras dramatiskt. Detta är olyckligtvis den riktning som utvecklingsländerna tar idag och, med beaktande av det exempel de har givits, kan ingen klandra dem för det. Med hänsyn till den faktiska situationen kan vi bara hoppas att de, trots allt, lyckas bryta sig ur beroendet av denna modell och ersätta den med ett system som förenar ekonomi och ekologi. Detta skulle vara en stor och betydelsefull lärdom för hela mänskligheten.

Rosenkorsare är inte önsketänkare upptagna endast av en andlig sida av existensen. Vi är i sanning mystiker i den etymologiska betydelsen – med andra ord kvinnor och män som är intresserade av studier kring livets mysterier, men vi vet att det är ”här nere” som vi måste etablera det paradiset som religioner förlägger till efterlivet. För att göra det måste människor lära sig att använda naturens resurser och de skapade produkterna på ett klokt sätt. Därför är det nödvändigt

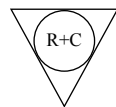

att försäkra sig om att alla nivåer och aspekter av ekonomin likvärdigt kommer till nytta för alla folk och alla dess medborgare, med hänsyn tagen till mänsklig värdighet och till naturen.

Vad kan leda människor till att utveckla en ekologisk ekonomi? Rädslan för att bli offer för global uppvärmning och de naturkatastrofer som följer av den? Uppenbarligen inte då gemene man tenderar att tänka att något sådant händer bara andra. Så länge som människan inte drabbas personligen och inte kommer till skada kommer hon enbart att sympatisera med offren och eventuellt bidra till någon välgörenhetsorganisation och gå vidare i livet och hoppas att själv förskonas från denna typ av katastrof. Måste vi vänta tills många fler människor har drabbats, inklusive och framför allt i de utvecklade rika länderna, för att mänskligheten till slut ska inse fakta? Jorden, vår Moder, är icke desto mindre illa åtgången och riskerar att bli obeboelig för ett stort antal människor.

Förutom det ökande antal människor som påverkas av de naturkatastrofer som ökar i antal överallt på Jorden, bör det noteras att enligt vissa forskare har den förväntade livslängden, vilken i de flesta länder stadigt har ökat under de senaste årtiondena, nu börjat minska. Parallellt ökar snabbt antalet cancerfall. Varför? Huvudsakligen därför att luften vi andas, vattnet vi dricker och maten vi intar är kraftigt förorenade (nitrater, fosfater, bekämpnings-, färg- och konserveringsmedel), vilket oundvikligen leder till organiska, cellulära och till och med genetiska förändringar. Om vi kombinerar detta med det faktum att konsumtionen av alkohol, tobak och andra droger ökar exponentiellt är det knappast överraskande att mänsklighetens hälsa inom kort står inför en överhängande fara.

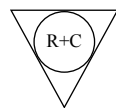
En annan risk, och en stor sådan, hotar hälsan hos många individer: mängden elektromagnetiska vågor från datorer, mobiltelefoner och andra elektriska apparater. Det är ännu för tidigt för oss att bedöma risken med elektromagnetisk förorening, men det kan inte råda någon tvekan om att den är en orsak till olika sjukdomar. Det är inte fråga

om att förringa nyttan av dessa apparater. Dock bör varje ansträngning göras för att säkerställa att användningen av dem inte leder till olika patologiska tillstånd. Detta bör vara en del av det ansvar som de som framställer och säljer dem har. Dessutom använder många brukare dem oklokt, på så sätt att de överanvänder dem till skada för sitt välbefinnande. Som ett exempel är det ett känt faktum att antalet hjärntumörer har ökat avsevärt, särskilt hos unga människor, sedan tillkomsten av mobiltelefonen.

Emellertid finns det en mer metafysisk förorening som påverkar mänskligheten, i form av de negativa tankar som människor genererar genom hat, elakhet, fiendskap, intolerans, ilska och avundsjuka, etc. Först och främst har sådana tankar en negativ effekt på de människor som härbärgerar eller sänder ut dem även om de inte objektivt är medvetna om detta. Över tid orsakar sådana tankar fysiska eller psykologiska problem som kan leda till allvarlig sjukdom. För det andra, drabbar tankarna det kollektivt omedvetna och fyller det med negativa vibrationer som, i sin tur, föder situationer av hat, fiendskap och elakhet, etc. Omvänt gynnar varje positiv tanke inte bara personen som tänker den, utan också mänsklighetens kollektiva medvetande. I ljuset av detta, har Rosenkorsare i århundraden hängett sig åt vad de refererar till som *andlig alkemi*.

Där det finns sjukdom finns medicin! Även om det måste medges att medicinen, inte minst kirurgin, gjort stora framsteg och väsentligt bidragit till att förbättra människors hälsa, är den inte utan sina svagheter och till och med sina avarter. Så som det är inom de flesta områden av mänsklig verksamhet är även denna påverkad av pengar så till den grad att man kan säga att sjukdom är en kassako för de stora medicintekniska och farmaceutiska företagen. Det är idag ett känt faktum att ett stort antal mediciner faktiskt är placebo och har inte den effekt de påstås ha. Vad gäller dessa som har bevisade terapeutiska egenskaper, har några av dem ödesdigra bieffekter. Detsamma är sant för flera vacciner, av vilka några har bidragit till att förstöra människans naturliga immunsystem. Återigen framhåller vi det faktum att vi

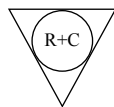

inte avvisar vare sig mediciner eller kirurgi. Men det skulle vara rent hyckleri att säga att det enda syftet med den ena eller den andra är att behandla och läka.

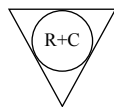
Antingen det är inom det medicinska området eller inom vilket annat område som helst måste människan hålla sig nära naturen. Så snart hon rör sig bort från den, så bryts banden med naturlagarna och hon får betala med sitt eget välbefinnande. Genom okunskap, stolthet och girighet, har hon alltför länge försökt att dominera naturen, när hon borde samarbetat med den. Blinda av sin självgodhet, har människan glömt att den intelligens som den uppvisar är oändligt mycket större än den vi finner hos mänskligheten och att dess kraft praktiskt taget inte har några gränser förutom de som tvingas på den. Homo sapiens sapiens, det namn som vår art getts av vetenskapen och vars bokstavliga betydelse är *människan som vet att hon vet*, är helt klart långt ifrån vetande när det kommer till det essentiella faktum att hon är skyldig naturen allting och är ingenting utan den.

För oss är Jorden inte bara den planet på vilken människor lever. Den är också bakgrunden till deras andliga utveckling och tillåter var och en av dem att vara fulländade som levande själar. Den har därför både en jordisk och en himmelsk uppgift, vilket är vad de visaste av tänkare och filosofer, världen över, har lärt ut genom tiderna. Intill mänskligheten erkänner denna sanning och agerar därefter, kommer den materialism och individualism som för närvarande råder gradvis att förvärras, med alla följdsliga negativa resultat för sig själv och för naturen. Mer än någonsin är det ett akut behov att återupprätta den Treenighet som är basen för alla esoteriska traditioner och som civilisationen själv borde anta: Mänskligheten – Naturen – Gudomligheten. Så länge som den inte gör det kommer den att förbli i sitt nuvarande tillstånd av smärta och kommer inte att kunna nå det harmoniska tillstånd den är destinerad till.

Som vi alla vet är Jorden också hem för en mångfald av djur, några vilda och andra tämjda. De äger också en själ, vilken är individuell för

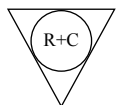
de mest utvecklade bland dem och kollektiv för de mindre utvecklade. I själva verket är allt levande besjälade genom den Universella Själens och dess specifika medvetande. Varje djur manifesterar denna själ och detta medvetande till en större eller mindre grad, beroende på sin position i livskedjan och på sin specifika organism. Detta är orsaken till att de inte alla äger samma nivå av intelligens och känslighet. I inget fall finns det något tomrum och inga gränser existerar mellan naturens riken eftersom de är besjälade med samma livskraft och är del av samma kosmiska evolutionära process som kan ses på vår planet. Det mänskliga riket är det mest framskridna av alla i denna process, dock betyder inte det att det äger rätten över andra, men däremot har det plikter gentemot dem.

AVSLUTNINGSVIS

Detta var de tankar som vi önskade att dela med dig i denna *Appellatio*. Vi tror att det i hög grad har blivit angeläget för oss att röra oss i en andlig, humanistisk och ekologisk riktning när det gäller vårt individuella och kollektiva beteende. Men om en högre prioritet skulle ges något, skulle det vara till förmån för ekologin. Om mänskligheten verkligen ska lyckas med att finna en långtidslösning till de sociala och ekonomiska problem som den mött och Jordan samtidigt har blivit obeboelig eller svår att leva på för den stora majoriteten av invånare, vilken skulle då nyttan och glädjen av att leva där vara? I den här frågan har de som styr länderna och nationerna ett enormt ansvar i det att de har makt att fatta beslut och försäkra sig om att dessa genomförs. Om människor mister intresset i ekologi och inte gör något där de befinner sig för att bevara naturen, så står det klart att situationen kommer att fortsätta att bli värre och framtida generationer kommer att ärva en planet som bara är en skugga av sitt gamla jag.

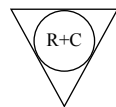
För det andra, och som möjligen förvånar dig, ska prioritet ges till humanism och inte andlighet. Att placera människor i hjärtat av social samvaro utan att göra åtskillnad och samtidigt vörda naturen kan bara föra med sig välmående och lycka för oss alla. Detta innebär att i varje person se en förlängning av oss själva trots de olikheter och till och med motsättningar som kan finnas mellan oss. Det är ingen lätt uppgift, eftersom var och en av oss har ett ego, vilket tenderar att göra oss individualistiska och leder oss till att placera våra egna intressen eller vår familjs och de människors som vi står nära, framför andras intressen. När detta tas till det extrema är denna egoistiska, till och med själviska, attityd den underliggande anledningen till diskriminering, segregation, splittring, motstånd, exkluderande och andra former av avvisande mellan individer. I andra änden av skalan är humanism sy-

nonymt med tolerans, med att dela med sig, generositet, empati – i ett ord medmänsklighet. Den är baserad på idén att alla människor är världsmedborgare.

Behovet att ta hänsyn till miljön är ganska uppenbart med tanke på vår planets tillstånd. På samma sätt, kan varje tillräckligt känslig, intelligent individ förstå varför det är en god sak att vara humanistisk, utan att ens själv vara humanistisk. Å andra sidan finns det i princip ingen objektiv anledning till att vara andlig, särskilt som det är omöjligt att bevisa själens eller Guds existens, ens i den betydelse som ges det Gudomliga av Rosenkorsare. Så även om andlighet för oss förefaller vara essentiell för att uppnå lycka och ett fullvärdigt liv så förstår vi att man kan vara ateist. Det framstår ändå som klart för oss att universum, Jorden och mänskligheten inte är här av en tillfällighet, utan är en del av en transcendent, om inte gudomlig, Plan. Det är av just den anledningen som vi har förmågan att studera Skapelsen och undra över existensens djupare mening. Här är vi både aktörer och åskådare av Kosmisk Evolution, som den manifesterar sig själv i kosmos och på vår planet.

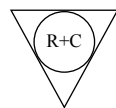
Är du kanske en miljövän och humanist, men inte andlig? Om du inte är fundamentalt materialistisk betyder det att du kanske inte tror på Gud, men att du i alla fall tror på naturen och på mänskligheten och det är både aktningsvärt och lovvärt. Som sådan skiljer vi mellan en materialist och en ateist. Som en tumregel gör den första materiella tillhörigheter till det ideal hon eller han lever för, ofta till skada för naturen och utan hänsyn till andra. Den senare är vanligen en troende utan att vara medveten om det, eller en som har tappat tron, i den religiösa meningen. I alla fall tror vi att andlighet (och inte religiositet) i sig själv är ett uttryck för humanism och ekologi eftersom den är, som vi förklarade tidigare, grundad på kunskap om de gudomliga lagarna – i meningen universella, andliga och naturlagar. Vem som helst som söker denna kunskap, även om hon eller han ännu inte har förvärvat den, är till sin natur en idealist.

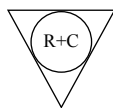

Antropologer tror att den ”moderna” mänskligheten uppstod för cirka två hundra tusen år sedan. Jämfört med ett mänskligt liv, kan det verka gammalt. Men sett i evolutionära cykler befinner sig mänskligheten i sin ungdom och uppvisar alla kännetecken på detta, i det att den söker sin identitet, letar efter vägen fram, är bekymmerslös och till och med våghalsig, anser sig odödlig, hemfaller åt överdrifter, trotsar reson och bortser från sunt förnuft. Detta evolutionära stadium, med sin beskärda del av svårigheter, prövningar och misstag, men på samma gång behag, framgång och hopp, är en nödvändig fas som ska tillåta mänskligheten att växa upp, mogna, blomma ut och slutligen uppnå fullkomlighet. Men för att det ska kunna hända måste den först bli vuxen.

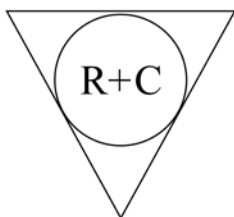
Till sist, och i ljuset av allt ovan, är det mer än någonsin vår förhoppning att mänskligheten väljer en andlig, humanistisk och ekologisk inriktning, så att den kan födas på nytt och bana väg för en *ny mänsklighet*, regenererad på alla plan. Rosenkorsarna på 1600-talet kallade redan på en sådan pånyttfödelse i *Fama Fraternitatis*. Avvisade av den tidens religiösa, politiska och ekonomiska konservativa, var denna appell accepterad bara av fritänkare. Med tanke på den aktuella situationen i världen, känner vi att det är lämpligt och nödvändigt att öppet förnya denna appell, med förhoppning att den denna gång ges en fördelaktig respons.

Så är det!

Förseglat den 6 januari 2014

Rosenkors-året 3366

